

Bemærkninger, som angaa § 2. Der staar, at Meningen er ikke at aabne Adgang for Appel, altsaa den Betragtning, som ogsaa det ærede Medlem gik ud fra var Tanken med Lovforslaget, og at man baade fra Arbejdernes og Arbejdsgivernes Side er enedes derom.

Jeg skal imidlertid gerne foranledige en Forhandling med det ærede Medlem og andre, der maaske kunde ønske at deltage deri, om det kunde være muligt at ændre nogle af disse Punkter mellem første og anden Behandling. Dog vil jeg gerne tilføje, at jeg med størst Glæde vilde se, hvis vi igennem denne Forhandling kunde blive enige om at sige, at vi lod det staa, som det staar, men igennem nogle Udtalelser her i Tinget gjorde de Spørgsmaal klare, som maaske i den her foreliggende Form ere tvivlsomme. Det kunne vi altid tale om og se, hvorledes det bedst kan ordnes.

Jeg takker det ærede Medlem for 9de Kreds (Stilling), som har deltaget i Arbejdet, baade for hans Deltagelse deri og for den Maade, hvorpaa han her i Dag har udtalt sin Tilslutning til Lovforslaget. Det ærede Medlem og det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) vekslede et Par smaa Replikker om Spørgsmaalet om Forligsmanden. De to ærede Medlemmer vare ganske klare over, at det vil være en pinlig Opgave for Indenrigsministeren at komme til at udnævne denne Forligsmand, og det ærede Medlem for 2den Kreds har fuldkommen Ret i, at den Gang vi stod nede i Folketinget, var Risikoen for Indenrigsministeren ikke saa stor som i dette Øjeblik. Efter den Affattelse, der dør var foreslaaet, var der meget ringe Sandsynlighed for, at Indenrigsministeren nogen Sinde skulde komme til at træde til. Saaledes som det nu er blevet, er Risikoen jo noget større, dog tror jeg, oprigtigt talt, at det ærede Medlem for 9de Kreds har Ret i, at meget stor er den vedblivende ikke. Naar de to Parter komme sammen og skulle finde en Mand, som de gennem 2 Aar skulle have til at forlige deres Stridigheder, og de ikke netop lige i Øjeblikket staa i en Kamp-situation overfor hinanden, skulde jeg tro, efter alle de Erfaringer, vi have med danske Arbejdsgiver- og Arbejderorganisationer, at der er aldeles overvejende Sandsynlighed for, at man vil finde en Mand, man kan komme til Rette om. Hvis dette ikke skulde ske, ja, saa faar Indenrigsministeren den byrdefulde Opgave at ud-

finde en Mand, der kan optræde som Forligsmand. I saa Tilfælde tror jeg dog, at det ærede Medlem for 9de Kreds har Ret i, at en hvilken som helst Indenrigsminister ganske bortset fra, hvilket Partistandpunkt han staar paa, vil lægge den allerstørste Vægt paa at finde en Mand, der ikke kan siges paa Forhaand at være Parthaver til den ene eller den anden Side, en Mand, der hører ligesom til den tredje Gruppe indenfor Samfundet, der ikke paa Forhaand har sin Interesse stærkt paa Arbejdsgivernes eller paa Arbejdernes Side, og det synes mig ingenlunde heller haabløst for en saadan udnævnt Forligsmand i Fremtiden at optræde. Det er muligt, at han, naar man ikke har været glad ved ham, ikke har kunnet enes om ham, straks i den første Sag vil støde paa Vanskeligheder og mødes paa Forhaand med Mistillid, men hvis det virkelig er en betydelig og fremragende Mand, som man jo maa haabe og vente, at det i mange Tilfælde vil være, skulde jeg tro, at naar man har arbejdet i faa Tilfælde med ham, vil der kunne skabes Sympati om ham og han kunne skabe sig Autoritet og Indflydelse. Og jeg ser heller ikke rettere, end at selv om Forligsmanden i et Tilfælde ikke opnaar at forlige de stridende Parter, vil Institutionen alligevel derfor ikke i og for sig være betydningsløs. Der bliver altid dette tilbage, at han bliver ligesom Samfundets Middel til at forelægge et upartisk Billede af de to Parter Strid for Offentligheden og dermed til at give en Retledning for Offentlighedens Dom i vedkommende Arbejdsstridighed, en Dom, som alligevel meget ofte øver en afgørende Indflydelse paa, hvorledes en saadan Kamp til syvende og sidst ender. Jeg tror altsaa, at det i og for sig er en besværlig Opgave at paalægge Indenrigsministeren, men jeg tror ikke, at nogen vil have Ret til at vige tilbage fra at gøre et saadant Forsøg. Jeg kan da kun udtale min store Glæde over, at man har overvundet Betænelighederne ved denne Fremgangsmaade, og i Kraft af, at de to Parter selv have sluttet sig til det, anbefale dette Lovforslag til uforandret Fremme.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets *Overgang til anden Behandling*
vedtoges uden Afstemning.